

[Christmas Møller.]

han, har ikke Ret til at tale til min Gruppe, som han gjorde det, heller ikke til at sige, at fordi nogle Medlemmer har valgt den Vej at ville udtale sig i Retten, ligger deri en Sabotage af den Undersøgelse, der foregaar.

De foreliggende Lovforslag er efter min Overbevisning et Udtryk for, at man ikke paa andre Maader griber ind for at skabe den Ro og Orden i Landet, der skal være. Havde Regeringen klart og tydeligt taget Standpunkt til Spørgsmaalet om Militær i Nordslesvig, om et Grænseværn af den Effektivitet, et Land maa have, havde der været meget mere Ro og Orden, end der er nu. Og det, der efter min Overbevisning — det viser ogsaa hele den Maade, hvorpaa denne Sag tages — fremkaldes ved en Lovgivning som denne, er, at man baade her og der pisker nogle Bevægelser op til at synes at have en Størrelse, de aldeles ikke har, og efter at man har lavet denne Stemning, søger man saa at jage saadanne Love igennem, som der overhovedet ikke er Brug for her i Landet.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen talte om, at de konservative Stormtropper maaske mente om sig selv, at de var egnede til Magtanvendelse og derfor faldt ind under Loven, men det er jo slet ikke, hvad de selv mener, det kommer an paa. Disse Folk har efter den Maade, hvorpaa Uniformsloven er praktiseret, den bedst mulige Grund til at frygte, at denne Lov vilde blive anvendt paa dem, og betegnende i saa Henseende er den højtærede Justitsministers Udtalelse om det Fotografi, jeg har fremlagt. Ministeren ved ikke bedre at sige, end at dette Fotografi taler Usandhed, og erkender derigennem, at hvis dette Fotografi taler Sandhed, og det gør det, saa er hans egen Administration af Loven angrebet. Derfor er denne Udtalelse den bedste Bekræftelse, jeg kan ønske mig paa det, jeg sagde før, at Ministeren er ikke i Stand til paa ligelig Maade at praktisere denne Lovgivning.

Til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen skal jeg dernæst sige, at det til enhver Tid er sagt fra alle konservative Talere, der har talt til den konservative Ungdom, at Partiets Vej fremad gaar paa Lovens Grund. Det er blevet sagt atter og atter, og det ærede Medlem kan ikke nævne en eneste Udtalelse, der ikke ligger paa denne Linie. Men hvem er det, der her i Landet har talt om at bevæbne Befolkningen mod hinanden, hvem er det? Det ærede

Medlem Hr. J. P. Nielsen har talt om, at der findes jo i Sønderjylland gamle Soldater fra Verdenskrigen, og de forstaar deres Haandværk, og de har nok noget af Værktøjet endnu. Det er en Tale om at bevæbne Folk mod Folk, men den er ikke ført fra nogen anden Side.

Jeg skal dernæst spørge den højtærede Justitsminister, om han billiger den Omtale, der i „Social-Demokraten“ har fundet Sted af Dommer Thrane i Sønderborg. (*Undervisningsministeren* [Borgbjerg]: „Heimdal“ har ganske det samme). Gør det Sagen bedre? Maaske i den højtærede Ministers Øjne, ikke i mine. Der siges der om Dommeren, det siges i Overskriften i „Social-Demokraten“, at han beskytter Lovovertrædere. Det er en Injurie. Ministeren har Bemyndigelse til at skride ind, og Ministeren bør skride ind.

Den højtærede Minister havde i øvrigt ikke meget at sige til mig. Jeg har paavist, at de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, er positivt vildledende. Hvad siger Ministeren dertil? Ikke med et Ord forsøger han at forsvare disse Bemærkninger. Han siger kun dette: De er skrevet i Ministeriet. (*Justitsministeren* [Zahle]: Og de er rigtige). Ja, men det ved vi jo alle, at man fortræffeligt kan skrive en Række Bemærkninger saaledes, at de intet positivt urigtigt indeholder og dog virker vildledende. Ved Ministeren ikke dette, saa skulde Ministeren sørge for at erhverve sig den Viden hurtigst muligt. Der staar i disse Bemærkninger, at en saadan Omtale vil

„som Regel alene kunne straffes under en af den fornærmede anlagt civil Injuriesag efter Straffelovens § 267, jfr. § 275. Følgen heraf er, at saadanne Fornærmelser vil passere upaataalt, ogsaa i Tilfælde, hvor gode Grunde taler for, at Sagen forfølges til Straffedom, og Justitsministeriet foreslaar derfor, at der i Straffelovens § 121 optages en Bestemmelse om, at Sager af denne Art paataales af det offentlige.“

Jeg har paavist, at Ministeren har Bemyndigelsen i Retsplejeloven. Hvorfor nævnes den ikke her? Fordi enhver, hvis man siger i Bemærkningerne, at man har denne Bemyndigelse, som man søger, saa vil kunne se, at denne Lov er overflødig.

Ogsaa paa det andet Punkt har jeg paavist, at Bemærkningerne er vildledende, og Ministeren har ikke med et Ord forsøgt at forsvare dem.

Saa taler Ministeren om, at jeg har sagt, at han har gjort det bevidst. Det har jeg ikke talt om, men jeg vil kun sige, at den